

[Finansministeren.]

lesopgaver, som Staten og Kommunerne har at løse.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobymente, at det var en Slags Mørklægning, der da foregik. Min Hensigt var nu at kaste Lys over Skatterne og over deres samfundsmæssige Funktion; og at mine Udtalelser ogsaa har virket oplysende, skønner jeg bl. a. deraf, at de aabenbart har skaaret Venstres Skattedebattører ikke saa lidt i Øjnene. Nogen frugtbar Diskussion med de ærede Medlemmer er der jo imidlertid ikke kommet ud deraf, og det beklager jeg. Det er gaaet her, som det altid gaar, naar der fra Venstres Side tales om Skatterne: saa længe det drejer sig om de rene Skattetal, er de Herrer drabelige Helte, men naar de skal sætte Fingeren paa Udgiftstallene og paa- vise, hvor der kan spares, og hvad der kan spares, saa er de ikke nær saa tapre. Det maa jo være noget, der forslaar, det, der skal skæres væk, hvis vi virkelig skal ned paa et helt andet Skatteniveau. Skulde Skatterne til Stat og Kommune nedsættes f. Eks. med $\frac{1}{10}$, er det 100 Mill. Kr., det gælder. Hvor vil Venstre tage et saadant Beløb eller et maaske endnu større Beløb fra? Lad os engang faa ordentlig Besked paa det Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte i sit sidste Indlæg, at det, at Udgifterne efterhaanden er blevet meget høje, søger Finansministeren at gaa uden om. Jeg ved ikke af, at jeg i min Redegørelse er gaaet uden om nogen Art af Udgifter eller har gjort noget Udgiftsomraade mindre, end det er. Mine Tal er taget fra det Regnskabsmateriale, som er offentliggjort af Statistisk Departement for det sidste Regnskabsaar, for hvilket en samlet Bearbejdelse af Statens og Kommunernes Regnskabstal foreligger, og jeg har ladet Tallene tale deres eget Sprog. Om man saa vil kalde Udgifterne meget høje eller anse dem for rimelige og forsvarlige, det maa den enkelte selv dømme om. Det, jeg hævder, er, at et Parti, der paa det voldsomste angriber det nuværende Skattetryk, ogsaa maa have Pligt til at paavise, med hvilke gennemgribende Udgiftsnedsættelser man ønsker at formindske dette Skattetryk.

Det ærede Medlem gentog sin Udtalelse om, at det at skaffe Balance ikke er saa vanskeligt, som Forholdene ligger: nej, naar man udskriver de fornødne Skatter, bliver der naturligvis Balance, og naar man budgetterer forsigtigt, bliver der endda Mulighed for et Overskud. Men det er nu engang ikke alle, der gennemfører den til-

syneladende saa simple finanspolitiske Leve- regel. Det skete som bekendt ikke, dengang Venstre havde Regeringsansvaret. Da fandt man det bekvemtest Gang paa Gang at slutte Regnskabet af med Underskud og klare sig med dyre Laan. I de 3 Aar fra 1921—22 til 1923—24 var der saaledes paa Statens Driftsregnskaber et Underskud paa i alt 100 Mill. Kr.

Naar det ærede Medlem søger at tage Forholdene i Frankrig til Indtægt for sin Kritik af den finansielle Udvikling her- hjemme, skal jeg heroverfor henvise til det Faktum, at vi jo netop ikke har fulgt den franske Linie. Vi har under denne Regering Aar efter Aar haft Overskud paa Statsregnskabet og ingen forøget Gældsstiftelse, medens det modsatte har været Tilfældet i Frankrig. Selv om det kniber for det ærede Medlem af finde Argumenter herhjemme fra, tror jeg dog, at der ikke er noget at opnaa for ham ved at henvise til helt andre For- hold i et fremmed Land.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mente fremdeles, at det er forkasteligt, at der er et betydeligt Overskud paa Statsregnskabet. Det ærede Medlem forlanger dog ikke, og det paaskønner jeg, at jeg skal følge Venstres Eksempel og aflægge Regnskaber med Underskud, men forlanger, at jeg skal gaa saa tæt ned mod Behovet som muligt. Det ærede Medlems Betragtning er den, at de Penge, som det offentlige tager ind, har en mindre Værdi i Samfundshusholdningen end de Penge, der bliver i Erhvervene. Ja, lad os da engang se paa det sidste Statsregnskab. Af Overskuddet paa 23 Mill. Kr. er godt 7 Mill. Kr. anvendt til at dække Rentetilskuddet til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere. Mon ikke disse Penge har 100 pCt.s Værdi? Og hvordan med de 5 Millioner, der er anvendt til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, og de 3 Millioner, som skal anvendes til Lem- pelse af Haandværkerlaan o. lign.? Mon ikke det samme gælder her? Det ærede Med- lem var saa venlig, hvad jeg takker for, at anerkende Finansministeriets Behandling af disse Sager. Det ærede Medlem skulde da ogsaa forstaa og erkende, at de Penge, der bruges paa dette Omraade, er saare vel an- vendt. Saadan maa Staten jo i mange Forhold ud over de fastlagte Driftsrammer træde hjælpende til, eller den maa gaa ind i en Risiko, som netop er af erhvervsmæssig Betydning, men hvor de private Laane- institutter holder sig tilbage. Baade af Hensyn hertil og for at holde Gældsstiftelsen nede, maa Staten tilstræbe en rimelig Kon- solidering. Pengene bliver jo ikke liggende